

nemførelse blev ham en Lidenskabssag, en Livsbetingelse.

Saaledes gik det ham nu ogsaa med hans kæmpemæssige Kanalprojekt, dette fantastiske Værk, der skulde gengive hans Barndomsby dens tabte Storhed som Jyllands Hovedstad og samtidig bringe Fremtidens Hede-Byer og vidtstrakte Skovstrækninger i direkte Forbindelse med Havet og Verdenshavnene. Oprindeligt udkastet i et Ungdomslune; siden — efter at han i et helt Aar havde arbejdet paa det med anspændt Flid — henlagt uden synderlig Sorg; derpaa atter og atter genoptaget til fornyet Prøvelse, var dette Værk nu paa Veje til at blive hans fikse Idé, i hvis Virkeliggørelse han med stedse større Overbevisning saa' sit Livs skæbnebestemte Opgave og store Maal. Mens Foraaret drog hen over Landet med Solskyer og sortblaa Hagelbyger, sad han inde i sit lille mørke Kammer og fløjtede over sine Tegninger og Tabelværker, ligegyldig for Spurvekvidderet ude i Haven og for de hvide Blade af Æbleblomsterne, der dalede ned udenfor hans Vinduer. Utaalmodig som en ung Bjørn, der rejser sig af sit første Vinterhi, havde han rystet den lange Lediggangs Døsighed af sig og med hurtig genvunden Energi paany kastet sig over Arbejdet. Ligesom i sine allerførste Studieaar, da han baade hos Professorer og Medelever havde vundet en vis Anseelse og vakt For-